

Overgevandtet, og med Pegefingern tankefuldt lagt paa Hagen. Undergevandtet er rigt og nærmer sig Tidens Brug. Ovenover dette er det fyldige Overgevandt saaledes kastet, at dets samlede Midte fastholdes mellem den venstre Arm og Brystet. Den ene Flig er fra venstre Haand hævet op over Skulderen, medens den anden fra Ryggen gribes ved Hoften og synker derfra ned til den höire, næsten skjulte, Fod.

1819. Allerede i Aaret 1817 havde *Thorvaldsen* gjort Skizzen til sin beröimte Gruppe,

Tab. CVII.

Gratierne,

(5 Fod)

og hver Figur var særskilt udfört i Model af hans Elev *Tenerani*, da han selv i Begyndelsen af Aaret 1819 foretog Sammenstillingen og den videre Udförelse.

Disse tre, Billederne af den höieste Ynde, ere saaledes fremstillede i deres Forbindelse, at den Midterste favner de to andre med sine udstrakte Arme om deres Midier. Hendes skjönne Hoved er vendt imod den Söster, som paa venstre Side hvi-

ler i hendes Arm, og som kjælent berører hendes Hage med den venstre Haands Pegefinger, medens hendes höire Arm hviler over den Førstes Ryg, med Haanden paa hendes höire Skulder. Den Tredie slutter sig til Gruppen ved at lægge sin höire Arm forom den Midterstes Liv og ved at gribe hendes höire Arm med sin venstre Haand, medens Udtrykket i de tre skjønne Hoveder forbinder Gruppen endnu inderligere. Imellem den Første og den Anden sees en henstillet Vase, over hvilken Gevandterne ere kastede, en Hentydning til det nyligt forladte Bad, og imellem den Første og den Tredie sidder *Amor med Lyren*.

Denne Gruppe af Gratiernerne, som ofte er bragt i Sammenligning med, og som oftest hævet over, *Canovas* ikke mindre herönte Gruppe⁶⁰), var allerede i Aprilmaaned saa nær Fuldendelsen, at Man kunde vente, at see den paa en Udstilling, som i dette Aar foranstaltedes i *Palazzo Cafarelli*, i Anledning af Keiseren af Österrigs höie Nærværelse⁶¹). Men Man ventede den forgjeves, og Gratiernes Udeblivelse afgav derimod kun et Stof til lystige Indfald⁶²).

Medens denne Gruppe ikke overalt har mödt ubetingede Lovtaler, synes derimod den lille, hossiddende Amor (1 Fod 8") at være tildeelt et uomtvisteligt Bifald og Beundring⁵³). Flere Gange har Kunstneren derfor fundet sig foranlediget til at udføre den særskilt, og af saadanne eier Hans Exc. Grev *Rantzau til Breitenburg* et skjönt Exemplar i Marmor.

Den eneste Udförelse af hele Gruppen i Marmor foretog Kunstneren ifölge Bestilling af Hans Durchl. Hertugen af Augustenborg i 1819⁵⁴). Dette Exemplar findes endnu i hans Studio.

En af Officiererne ved den Schweitzergarde, som i Aaret 1792, den 10de August, faldt ved Tuilleries Forsvar, sidenværende Oberst *Karl Pfyffer von Altshofen*, havde i hin Rædselstid med Orlov været paa Reisen til sit Hjem og undgik saaledes sine faldne Bröders Skjæbne. Efterat det allerede i flere Aar havde ligget ham paa Hjertet, at bidrage til Oprettelsen af et Monument for de Faldne, lod han i Aaret 1818, den 1ste Marts, udgaae en almindelig Opfordring blandt sine Landsmænd til ved frivillige Bidrag at give Efterverdenen et Mindesmærke om de Brave, som, deres givne Eed troe, havde tilsat